

Není těmito vývody vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Předpis §u 61 knih. zákona nedopadá v tomto případě. Podle něho lze poznámku spornosti povolití pouze tomu, kdo jest poškozen na svém knihovním právu, tedy právu zapsaném již v knize pozemkové, nikoli tomu, jehož právo, uplatňované žalobou, není zapsáno v pozemkové knize. Stěžovatelovo tvrzení, že vklad vlastnického práva pro žalované byl původně platný, později však tím, že stěžovatel nabyt neknihovně vlastnictví podle §u 418 obč. zák., pozbyl platnosti, a že, poněvadž tento neplatný vklad ohrožuje jeho vlastnické právo, domáhá se žalobou zrušení onoho vkladu, čímž jsou splněny podmínky povolení poznámky žaloby podle §u 61 knih. zákona, nemá opory ani ve spisech, ani v zákoně. Poznámka spornosti jest jenom tehda přípustna, je-li žalobou (žalobou o výmaz) popírán vklad knihovní jako neplatný (§ 61 knih. zák.), nebo je-li žalováno o výmaz nějakého v pozemkové knize vloženého práva (§ 69 knih. zák.) z důvodu promlčení, nebo je-li žalováno o přiznání práva věcného z důvodu vydržení (§ 70 knih. zák.). Arci předpis §u 61 knih. zák. nerozlišuje ve příčině neplatnosti vkladu, zda je odporováno vkladu jako neplatnému z důvodu původní zmatečnosti tabulárního úkonu, či z důvodu dodatečného pomnutí právního důvodu (titulu), o který se opírá vklad. Lze tedy shrnouti, že poznámka spornosti je pouze tehdy přípustna, je-li odporováno jsoucímu tu vkladu, a v případě žaloby o přiznání nějakého práva věcného, že je poznámka spornosti přípustna jenom, když se opírá o vydržení (§ 70 knih. zák.), a že když nejsou splněny vzpomenuté podmínky, musí býti žádost o poznámku spornosti zamítnuta. To všecko nedopadá v tomto případě, proto je dovolací rekurs zcela bezdůvodný.

Čís. 6950.

Náhradník jednatele společnosti s r. o. nemůže býti jejím prokuristou.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, R I 184/27.)

Rejstříkový soud vrátil opověď společnosti s r. o. k doplnění mimo jiné i v tomto bodu: Ježto v obchodním rejstříku zapsána kolektivní prokura udělená inž. Zdenku B-ovi, nutno, ovšem jen v předpokladu, že opověděný k zápisu do obchodního rejstříku náhradník jednatelů ing. Zdeněk B. jest totožným se shora jmenovaným prokuristou, opověděti k výmazu onu prokuru, poněvadž jest nepřípustným, by prokurista byl zároveň náhradníkem jednatelů. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ku správným stavu věci i zákonu hovicím důvodům napadeného usnesení, na které se stěžovatelka odkazuje, dodává se vzhledem k vývodům stížnosti jenom ještě toto:

Náhradník jednatelů jest v podstatě jednatelem a jako takový členem představenstva, které jest representantem a výkonným orgánem společnosti. V této své vlastnosti nemůže však býti náhradník jednatelů sou-

časně prokuristou, poněvadž by takto byl sám principál prokurista, což však vzhledem k čl. 41 obch. zák. jest nepřípustno. Obě funkce »prokura« a »náhradník jednatelů« se navzájem vylučují a právem žádá rejstříkový soud, aby prokura inž. Zdenka B-a byla vymazána, když týž má býti zapsán jako náhradník jednatelů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk Šu 16 nesp. říz.

Čís. 6951.

Ve směru hmotném tkví význam pravoplatného rozsudku v tom, že právní poměr, o němž bylo rozhodnuto, jest závazně stanoven pro strany pro všechny budoucí případy. Byla-li pravoplatně zamítnuta žaloba o splnění pachtovní smlouvy proto, že se žalobce nároku vzdal, váže tento rozsudek materielně strany i ve sporu o náhradu škody pro nesplnění pachtovní smlouvy.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, RvI 1734/26.)

Žaloba o náhradu škody pro nesplnění pachtovní smlouvy byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel napadá odvolací rozsudek pro nesprávné posouzení právní a vadnost řízení (§ 503 čís. 4 a 2 c. ř. s.). Neprávem napadá však právní názor odvolacího soudu o tom, že jest vázán pravoplatným rozsudkem ve sporu týchž stran o splnění pachtovní smlouvy, jímž byla žaloba zamítnuta proto, že nárok z oné smlouvy zanikl vzdáním se ho, a proto též neprávem vytýká vadnost řízení, že nebyly provedeny důkazy o trvání práva pachtovního. Jest ovšem správné, že odůvodnění rozsudku právní moci nenabylo a že výroky důvodů rozsudečných o právních poměrech a právech stran, pokud nejsou kryty výrokem rozsudečným, nejsou účastny právní moci, nejsou stanoveny s konečnou platností, když je nestanoví sám rozsudečný výrok. Ale tu odvolatel přehlíží význam a důsledky pravoplatného rozhodnutí ve sporu dřívějším, jež jest v novém sporu otázkou předběžnou. Ve směru formálním znamená pravoplatné rozhodnutí, že týž spor nelze znovu vznést na soud a totožnost sporu určuje se předmětem případně důvodem nároku a stranami rozepře. Ale ve směru materielním tkví význam pravoplatného rozsudku v tom, že právní poměr, o němž bylo rozhodnuto, je závazně stanoven pro strany pro všechny budoucí časy, že tedy rozhodnutí o sporném právním poměru, který se stal předmětem sporu, strany váže pro všechny budoucí případy. Při rozsudcích, jimiž bylo nějaké právo odepřeno, je zamítavým rozsudkem tedy závazně vysloveno, že žalobci vymáhané právo nepřísluší, proto nemůže v novém sporu tato otázka znovu býti brána na přetřes, ani státi se předmětem nového, snad odchylného roz-